

Dr. Szántay Csaba

Professor Emeritus, Széchenyi és Állami Díjas akadémikus

*1928-ban született Salgótarjában
Vegyésszéchnöki oklevelét 1950-ben szerezte, száma: 632.*

2000-ben aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a BME Szerves Kémiai Tanszéken kezdett dolgozni. „Opiánsavból kiinduló szintézisek” című kandidátusi értekezését 1956-ban védte meg. Elméleti szerves kémia címen 1955 óta tart előadásokat. Ebből a tárgyból négy kiadást megért könyvet írt. 1965-ben az „Ipekakuana alkaloidok szintézise” című értekezése megvédésével lett a kémiai tudományok doktora. 1965-ben címzetes egyetemi docens, 1967-től egyetemi tanár. 1970 és 1976 között az MTA Kémiai Tudományok Osztályának elnökhelyettese volt. 2007-től az MTA jelölő bizottságának elnöke. 1975-ben az alkaloidkémia területén elsősorban a Cavinton nevű gyógyszer szintézisében ért el eredményeket. 1976-ban megbízást kapott az MTA Központi Kutató Intézetében létesítendő, természetes szerves anyagok szintézisével foglalkozó osztály megszervezésére és vezetésére, melynek irányítását a mai napig ellátja. 1996 és 1998 között vezetője az Alkaloidkémia Tanszéki Kutatócsoportnak. 1976 és 1996 között az MTA Szerves Kémiai Bizottságának elnöke. 1971-től az Alkaloidkémiai Munkabizottság elnöke. 1970 és 1976 között a Magyar Kémikusok Egyesülete Szerves és Gyógyszerkémiai Bizottságának volt elnöke. Nemzeti képviselő volt az IUPAC Educationin Chemistry bizottságában, valamint 1991-1997-ig a COST Chemistry bizottságában. Az International Federation of Inventor's Assotiation végrehajtó bizottságának tagja volt 1990 és 1997 között. Tagja volt ezen kívül 1990-1996-ig a Jansen Díj (Belgium) zsürijének. 1978 és 1994 között 16 éven át vezette a BME Szerves Kémiai Tanszékét. 2003tól tagja a Kossuth- és Széchenyi Díj bizottságnak. 1964-ben Franciaországban a C.N.R.S. Gif-sur-Yvette-ben lévő kutatóközpontjában dolgozott egy hónapig. 1965-1966 években 15 hónapot töltött az USA-ban, a New York-i Állami Egyetem meghívására. Az 1970-es évek végén egy hónapot töltött Japánban, egyetemeken és iparvállalatoknál. Kiemelkedő eredménye a Richter Gedeon kutatóival közösen kidolgozott Cavinton szintézise. Szerkesztőbizottsági tagja a „Heterocycles” c. japán, a Medicinal Research Reviews” c. amerikai, a „Natural Product Letters”c. svájci és a „Trends in Heterocyclic Chemistry” című indiai folyóiratnak. Mintegy 380 tudományos publikáció és 300 szabadalom szerzője, a Kiváló Feltaláló kitüntetés arany fokozatának kétszeres tulajdonosa. A Magyar Feltalálók Egyesületének 1989-ben történt megalakulása óta elnöke.

Munkássága elismeréseként elnyerte a legmagasabb állami és kormánykitüntéseket. A Cavinton szintézisben elért eredményeiért megkapta az Állami Díjat, majd 1993-ban Szent-Györgyi Albert Díjat, 1996-ban a Magyar Köztársaság Érdemrend Középkeresztjét, 1999-ben Széchenyi Díjat, 2001-ben Richter Gedeon Díjat kapott. 1994-ben elnyerte a BME Emlékérmét. 2003-ban az Arany János Közalapítvány a Tudományért Nagydíjban részesítette. Elnyerte a „Prima Primissima díj 2006” díjat, 2007-ben „A magyar gyógyszerkutatásért” díjat, 2008-ban pedig a japán „Kametani” díjat.

Az Egyetem Szenátusa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.